

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 17C/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317200530
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Onuferová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1317200530.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Dašou Onuferovou, v právnej veci žalobcu: L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, D., v zastúpení: AKAK s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 47 236 230, so sídlom Slowackého 56, Bratislava, proti žalovanej: A. B., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.. R. X, Q., v zastúpení: JUDr. Katarína Micháľková MBA, advokát, IČO: 42 171 423, so sídlom Košická 48, Bratislava, v konaní o vrátenie daru, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Súd priznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Bratislava III dňa 18.01.2017, sa žalobca domáha vrátenia daru v zmysle ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka. Vo výroku žaloby žiadal určiť, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností, pozemok parcela registra „C“, č. XXXX/X, o výmere XXX m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcela registra „C“, č. XXXX/X, o výmere 122 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, stavba so súpisným číslom XXX, postavená na pozemku parcela registra „C“, č. XXXX/X, o výmere 122 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre okres P., obec D., katastrálne územie D., a žiadal nahradiť trovy konania vo výške 100 %. Svoju žalobu skutkovo odôvodnil tým, k darovaniu nehnuteľnosti žalovanej pristúpil v dôsledku vzťahovej krízy, ktorá nastala medzi žalobcom a žalovanou v lete v roku 2012, kedy mu žalovaná oznámila, že s ním nedokáže žiť a je pripravená opustiť spoločnú domácnosť spolu s ich maloletým synom B., nar. XX.XX.XXXX. Žalobcu táto správa veľmi zasiahla a nevedel si predstaviť život bez maloletého syna ani žalovanej, preto sa rozhodol, že urobí všetky kroky smerujúce k náprave a obnoveniu ich vzťahu. Ako údajný dôvod opustenia spoločnej domácnosti označovala osočovanie, ponižovanie a týranie, uviedla, že nemá záujem zotrvať v partnerskom zväzku a žalobca jej má zabezpečiť dostatočné finančné prostriedky vo výške 300.000,- Eur, bývanie a osobné motorové vozidlo BMW X6, ktoré v tom čase užívala, všetko ako satisfakciu za vzťah so žalobcom. Napokon prišlo k urovnaniu vzťahov, prekonaniu krízy a na preukázanie túžby žiť so žalovanou na ňu žalobca previedol nehnuteľnosť, rodinný dom, kde všetci mali trvalé bydlisko a viedli spoločnú domácnosť. Týmto spôsobom chcel preukázať žalovanej, že v ich vzájomnom vzťahu sú si rovnocenní aj ekonomicky. Žalobca zdôraznil, že nehnuteľnosti nadobudol a vybudoval výlučne z vlastných peňažných prostriedkov, žalovaná v tomto smere nijako neprispela ani sa nepodieľala na ich vybudovaní. Časť rodinného domu bola financovaná z úveru, jediným dlžníkom ktorého je žalovaný a zároveň ho ako jediný spláca. Zostatok úveru mesiac k mesiacu január 2017 je 297.000,- Eur. Po vzájomnej dohode sa strany sporu rozhodli uzavrieť manželstvo dňa 15.05.2015. Žalobca žalovanej celý čas zabezpečoval nadštandardný životný štýl, nákupy oblečenia, kabeliek a topánok luxusných značiek. Manželia spolu bežne absolvovali výlety a dovolenky v cudzine. Žalovanú po nástupe maloletého do predškolského zariadenia žalobca zamestnal aj vo firme, v ktorej bol spoločníkom, v práci trávila niekoľko hodín denne podľa potreby a

dohody so žalobcom, potom sa venovala svojim aktivitám a maloletému synovi. Vzájomné nezhody zakladajúce predpoklady pre vrátenie daru začali v roku 2016 vzhľadom na správanie sa žalovanej v tomto období. Začala byť mrzutá, podráždená a so žalobcom takmer vôbec nekomunikovala, začali sa odsudzovať. V lete 2016 v období od 16.07.2016 až 25.07.2016 odcestoval žalobca spolu s ich maloletým synom a plnoletou dcérou z predchádzajúceho manželstva na dovolenku na Floridu do USA. Žalovaná zostala na Slovensku, a to napriek tomu, že žalobca výslovne žiadal, aby cestovala s nimi a domnieval sa, že sa im ešte podarí obnoviť vzájomné spolužitie. Dňa 24. 7. 2016 žalovaná oznámila žalobcovi, že si odsťahovala všetky osobné veci zo spoločnej domácnosti s tým, že sa do rodinného domu v Rovinke už nikdy nemieni vrátiť a žiadala, aby žalobca po prilete domov zaviezol ich spoločného syna do bytu, v ktorom žije matka žalovanej. Zo spoločnej domácnosti si odsťahovala svoje osobné veci, najmä kabelky luxusných značiek, iné drahé oblečenie, ako aj luxusné hodinky žalobcu. Prostredníctvom SMS správy žiadala o zabezpečenie životného štandardu vo výške 700,- až 1.000,- Eur mesačne a zároveň žiadala, aby jej žalobca ponechal aj auto. Žalobca pochopil, že odchod zo spoločnej domácnosti dlhodobo plánovala, keď už v mesiaci jún 2016 s účinnosťou od júla 2016 si zabezpečila prenájom bytu. Z firemného účtu na súkromný účel, ktorý používali obaja ako manželia spoločne, previedla sumu 107.000,- Eur, a následne na svoj účet previedla sumu 27.000,- Eur, kde do poznámky uviedla „manželská dohoda - prvá časť vyrovnania“. Túto transakciu uskutočnila 16.07.2016, v deň, kedy žalobca spolu s deťmi odišiel na dovolenku. Žalovaná používala pre osobné potreby mobilné telefónne čísla evidované na firmu žalobcu, z ktorej žalobca zistil, že žalovaná často telefonuje na číslo ich spoločného známeho a posila mu množstvo SMS správ, počnúc od apríla 2016, t. j. od času, ktorý žalobca identifikoval ako začiatok manželskej krízy. Spomenul si na situáciu v apríli 2016, keď boli pozvaní ako rodina na návštevu k rodine pána L. L., s ktorou boli v úzkom kontakte, lebo ich deti navštevujú spoločnú školu. Vtedy sa žalovaná stratila spolu s T. L. do vínnej pivnice, kde boli sami dvaja, bola v opitom stave, čoho svedkom bol aj maloletý syn a žalobca jej to vyčítal v slovnej konfrontácii. Po tomto incidente žalovaná prestala skoro absolútne so žalobcom komunikovať a vyhýbala sa aj okruhu ich spoločných známych, bola večne nahnevaná a zamračená. Definitívne podľa žalobcu neveru žalovanej a existenciu vzťahu medzi žalovanou a T. L. potvrdila jeho manželka priamo žalobcovi informáciou, že sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Žalobca preto prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzval žalovanú na vrátenie daru, táto výzva jej bola doručená 08.12.2016. Listom zo dňa 20.12.2016 žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpovedala na výzvu na vrátenie daru záporne, uviedla, že sa nedopustila žiadneho konania, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi, pričom opustenie spoločnej domácnosti bolo dôsledkom dlhotrvajúcej manželskej krízy a neznesiteľného psychického a fyzického násillia zo strany žalobcu, pričom za vyhrotenie situácie považovala okolnosti zo dňa 31.08.2016. Výzvu na vrátenie daru odmietla a vyzvala žalobcu na odovzdanie kľúčov od nehnuteľnosti. Žalobca to odmietol vo svojej odpovedi a zdôraznil, že všetky náklady týkajúce sa predmetnej nehnuteľnosti hradil len on, žalovaná sa žiadnym spôsobom nepodieľala na úhrade nákladov spojených s predmetným domom. Ku dňu 31.08.2016 sa vyjadril, že žalovaná odmietla požiadavku ich spoločného syna ísť do reštaurácie Mcdonald, čo ho nahnevalo, a preto osobné veci žalovanej uložené v taške prehodil manželke na kapotu auta, pričom nešťastnou náhodou táto taška zasiahla žalovanú, uvedené konanie bolo vyhodnotené ako priestupok a v priestupkovom konaní bola žalobcovi uložená aj sankcia. V žiadnom prípade toto nemožno považovať za úmyselné napadnutie ani vyvrcholenie krízy medzi manželmi, ktorá v danom čase dávno trvala aj existovala. Žalobca konanie žalovanej proti dobrým mravom vidí v nevere žalovanej a v tom, že v dôsledku nevery opustila spoločnú domácnosť aj maloletého syna B., v dôsledku čoho sa voči žalobcovi aj spoločnému maloletému synovi dopustila konania, ktoré je v hrubom rozpore s dobrými mravmi zakladajúce dôvody na vrátenie daru. Podľa žalobcu posúdenie správania obdarovaného, v danom prípade žalovanej, ktoré hrubo porušujú dobré mravy v rozpore s ustanovením § 630 Občianskeho zákonníka, závisia na špecifických okolnostiach každého jednotlivého prípadu. Preto nemožno jednoducho a bez ďalšieho aplikovať právny záver, že nevera sama osebe nemôže byť dôvodom pre vrátenie daru.

2. Ako prostriedky procesného útoku žalobca predložil: darovacia zmluva, list vlastníctva, sobášny list, fotografie z lyžovačiek, z dovoleniek, z nákupov luxusného oblečenia, z áut, SMS správy, výpis telefonických hovorov žalovanej, nájomná zmluva na byt, výpis z firemného účtu, výpis z osobného účtu žalobcu s detailom prevodu, výpis hovorov z mobilného čísla manželky evidovaného na firmu žalobcu, návrh na rozvod, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, výzva na vrátenie daru, odpoveď žalovanej na výzvu na vrátenie daru a odpoveď žalobcu.

3. Žalovaná sa vyjadrila písomne v replike doručenej súdu dňa 21.12.2017 a žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Argumentovala tým, že nárok žalobcu namieta ako nedôvodný a v celom rozsahu ho neuznáva, keď sám žalobca v žalobe potvrdil existenciu problémov v ich spolužití už v lete v roku 2012, kedy bola žalovaná rozhodnutá opustiť spoločnú domácnosť, pričom dôvodom jej rozhodnutia bolo osočovanie, ponižovanie a týranie zo strany žalobcu, žalobca a žalovaná prekonali túto krízu najmä s ohľadom na ich maloletého syna. Početné rozpory medzi nimi sa však začali stupňovať a vyvrcholili začiatkom roku 2016, postupne viedli k úplnému ochladnutiu ich vzájomného vzťahu, v dôsledku čoho už neabsolvovali v lete roku 2016 ani spoločnú rodinnú dovolenku v USA na Miami a na túto odcestoval žalobca spolu s maloletým synom a plnoletou dcérou z predchádzajúceho manželstva. Neobstoja ani tvrdenia žalobcu o údajnom dobrovoľnom vystáňovaní sa žalovanej zo spoločnej domácnosti v čase, keď sa žalobca pripravoval na odlet z USA, pretože to bol práve žalobca, ktorý ešte pred plánovaným odletom niekoľkokrát hrubo a vulgárne vyzval žalovanú, aby spoločnú domácnosť opustila. Opustenie spoločnej domácnosti bolo dôsledkom dlhotrvajúcej manželskej krízy a neznesiteľného psychického a fyzického násillia a nátlaku zo strany žalobcu. Žalovaná svojím odchodom zo spoločnej domácnosti reagovala na opakované výzvy žalobcu, ktorými avizoval, že v prípade, ak žalovaná neopustí spoločnú domácnosť dobrovoľne, bude to práve žalobca, ktorý pobalí jej osobné veci, pretože už so žalovanou ďalej nechce žiť v spoločnej domácnosti. Za vyhrotenie manželskej krízy považuje fyzický útok žalobcu na žalovanú zo dňa 31.08.2016, v dôsledku ktorého utrpela žalovaná fyzické zranenia aj psychickú ujmu. Po tomto útoku sa už bála vrátiť do spoločnej domácnosti a býva v prenajatom byte. Po odchode žalovanej zo spoločnej domácnosti bez jej vedomia žalobca vymenil všetky zámky na rodinnom dome, v ktorom viedli spoločnú domácnosť a napriek požiadavke jej nové kľúče od vstupnej brány a vstupných dverí do rodinného domu neodovzdal. Žalovaná zásadne odmieta tvrdenia žalobcu o údajnej nevere trvajúcej od apríla 2016, v dôsledku ktorej mala žalovaná opustiť spoločnú domácnosť a ich maloletého syna. Skutočnosti opísané o návšteve u L. v apríli 2016 považuje za absurdné a vymyslené. Do vínnej pivnice hostiteľov odišla spolu s T. L. a dvomi ďalšími ľuďmi, neboli tam sami. Rozporuje aj skutočnosť, že bola v daný večer návštevy opitá tak, že o sebe nevedela. Samotná informácia poskytnutá žalobcovi p. L., že sa p. L. odsťahoval zo spoločnej domácnosti a viac nežije s manželkou a ich spoločnými deťmi, preukazuje len existenciu manželských problémov v manželstve L., a nie údajnú neveru žalovanej. Žalovaná tvrdí, že sa nedopustila voči žalobcovi aj ich maloletému synovi konania, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov a v danom prípade preto nie sú splnené zákonné predpoklady umožňujúce žalobcovi domáhať sa vrátenia daru.

4. Ako prostriedky procesnej obrany predložila SMS komunikáciu žalobcu vyzývajúcu ju na odchod zo spoločnej domácnosti, Zmluvu o nájme bytu zo dňa 01.07.2016.

5. V duplike žalobca uviedol, že k dohode medzi stranami sporu nedošlo, a preto trval na svojej žalobe v intenciách jej petitu. Žalovaná nesúhlasila s návrhom žalobcu, aby sa jej podiel previedol na maloletého B., ale spájala to s mimosúdnyim riešením otázky vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č. k. 37P/331/2016-231. Žalobca ďalej popiera, že by do spornej nehnuteľnosti žalovaná investovala finančné prostriedky, pretože zariadenie, ako aj kúpa nehnuteľnosti boli financované z hypotéky a z jeho vlastných prostriedkov, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že výlučným kupujúcim spornej nehnuteľnosti bol až do momentu darovania žalobca. Pokiaľ žalovaná trpela v spoločnom vzťahu a neskôr v manželstve tak, ako uvádza, pripadá mu nepochopiteľné, že 10 rokov takto zotrvala a v roku 2015 dokonca uzavrela so žalobcom manželstvo. Žalobca popieral skutkové tvrdenia protistrany, ktorými žalovaná opäť prezentovala len svoje subjektívne pocity, hodnotenia a závery. Žalobca opisom životného štandardu žalovanej a okolnosťami spoločného života považoval za potrebné súdu deklarovať, že žalovaná vo vzťahu s ním netrpela, nebola týraná, ale naopak, snažil sa zabezpečiť všetky potreby a želania svojej manželky. Na druhej strane je pravdou, že je nepochopiteľné, že v čase, keď sa nachádzali s maloletým synom na dovolenke, odsťahovala sa zo spoločnej domácnosti (všetky svoje drahé veci, oblečenie, kabelky), a to bez toho, aby na túto skutočnosť upozornila maloletého B.. Vzťah medzi nimi nebol v čase odsťahovania ukončený, žalobca ani maloletý nemal o tejto skutočnosti vedomosť, a preto reagoval na oznámenie žalobcu ako otca o odchode žalovanej jeho matky veľmi emotívne. Žalobca trval na tom, že žalovaná sa dopustila nevery v čase trvania manželstva, kedy ešte nebola odsťahovaná zo spoločnej domácnosti, pričom má vedomosť o tom, že nevera s T. L. začala v decembri 2015, možno aj skôr, pretože už v tomto rozhodujúcom období žalovaná navštevovala a vyberala zariadenie do domu, v ktorom v súčasnosti so svojím partnerom býva na Q. XXX v D.. Keďže strany sporu uzavreli manželstvo v máji 2015, žalovaná ani pol roka po uzavretí manželstva v decembri 2015 nadviazala intímny pomer s iným mužom. Rovnako aj rozvodový súd vo

svojom rozsudku ako hlavnú príčinu rozvratu manželstva ustálil nadviazanie mimomanželského vzťahu na strane žalovanej, ktorý stále trvá. V súčasnosti sa už so spoločným životom s T. L. žalovaná ani netají, čo potvrdila aj v konaní o rozvod manželstva. S. žiadnym spôsobom nepreukázala, že k ukončeniu vzťahu so žalobcom došlo v marci 2016 a nepreukázala, že žalobca jej zablokoval prístup k financiám a musela odovzdať firemné auto. Zablokovanie prístupu k firemným prostriedkom priamo popiera dôkaz, ktorý žalobca doložil so žalobou, a to potvrdenie o prevode peňažných prostriedkov z firemného účtu na spoločný účet a následne na jej osobný účet v sume 27.000,- Eur. K zablokovaniu peňažných prostriedkov prišlo až po návrate žalobcu z USA so synom a dcérou a odsťahovaní žalovanej zo spoločnej domácnosti. Svoj odchod oznámila žalobcovi v deň návratu zo spoločnej dovolenky, a žalobca bol nútený maloletého vystaviť stresu z toho, že sa matka odsťahovala a že už nebudú žiť v spoločnej domácnosti, na túto skutočnosť maloletý reagoval s hrozným plačom. Žalovaná si podľa žalobcu rozporuje vo svojich tvrdeniach, keď uvádza, že vzťah so žalobcom bol ukončený v apríli 2016, keď zo spoločnej domácnosti sa odsťahovala v júli 2016. Incident opisovaný žalovanou v auguste 2016 sa odohral po tom, čo už žalovaná nadviazala intímny pomer s iným mužom a opustila spoločnú domácnosť bol reakciou žalobcu na vypätú situáciu. Skutočnosť, že žalovaná tvrdí, že intímny pomer nadviazala až po ukončení ich vzťahu, môžu potvrdiť svedkovia a aj konanie žalovanej, ktorá sa už v septembri 2016 presťahovala do domácnosti nového partnera do jeho rodinného domu v D., čo potvrdzuje aj rozsudok o rozvode manželstva. Žalobca zotráva na právnom dôvode oprávňujúcom ho na vrátenie daru, keď sa žalovaná dopustila hrubého porušenia dobrých mravov. Jej nevera nebola dôsledkom narušenia vzťahov medzi žalobcom a žalovanou, ale priamou príčinou rozpadu a rozvratu manželstva tak, ako na to poukázal aj súd v rozsudku o rozvode manželstva. Zdôraznil, že porušenie dobrých mravov v súvislosti s vrátením daru je determinované aj osobou, s ktorou zo strany žalovanej prišlo k nadviazaniu intímneho pomeru, ktorým bol ich spoločný dlhoročný známy osobný priateľ, s ktorým sa stretávali a ich deti navštevovali rovnakú školu. Podľa žalobcu sú splnené všetky hmotnoprávne podmienky dané zákonnou úpravou pre vrátenie daru. Žalovaná nepredložila ani nenavrholo žiadne dôkazy preukazujúce správanie žalobcu k jej osobe, ktoré by potvrdzovali neveru žalobcu.

6. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil so žalobou, vypočul strany sporu, svedkov: U. B., L.. L. U., T. S., J. B., čestné vyhlásenie F. L. zo dňa 13.03.2019, oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu LV č. XXXX, darovacia zmluva, výzva na vrátenie daru, odpoveď žalovanej na výzvu, list vlastníctva, sobášny list, rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č. k. 37P/331/2016-231, zo dňa 23.01.2018, rozsudok Krajského súdu Bratislava, č. k. 11CoP/451/2018-383 a dospel k zisteniu nasledovného skutkového a právneho stavu veci:

7. Z výpovede žalobcu súd zistil, že trvá na písomnom podaní žaloby a svojich doterajších vyjadreniach, je presvedčený, že bude svedeckými výpoveďami preukázané, že žalovaná mala pomer s T. L. už predtým, ako sa rozišli, z čoho je zrejmé, že išlo o konanie proti dobrým mravom, rovnako aj z jej zamietavého stanoviska k návrhu prepisu vlastníctva jej časti nehnuteľnosti na ich syna vyplýva, že jej ide len o to, aby ho obrala o čo najviac peňazí. Nie je pravdou, že žalobca bol alebo je násilník, žalovaná chodí do nehnuteľnosti navštevovať ich syna. Otvorí si bránku, ktorá je na kód a vojde do domu, vpustí ju domáca starajúca sa o neho a syna. Po oznámení manželky, že odchádza so spoločnej domácnosti, bol šokovaný a predpokladal, že nadviazala mimomanželský vzťah, čo bolo aj preukázané v konaní o rozvode, SMS od žalovanej o odchode mu prišla v Miami na letisku. Na otázku žalovanej, či počas ich vzťahu nadviazal mimomanželský pomer, odpovedal záporne. K darovaniu 1 nehnuteľnosti na žalovanú ho viedla pohnútkou, že si chcel upraviť vzťahy s partnerkou a pre prípad, že sa mu mohlo niečo stať a chcel, aby jeho partnerka spolu so synom mali kde bývať. Žalovanú oboznámil s navyšovaním úveru zo SLSP.

8. Z výsluchu žalovanej súd zistil, že vo vzťahu so žalobcom mali dlhoročné spory. Dôvodom pre kúpu rodinného domu bola podľa nej skutočnosť, že túžila po rodinnom dome už v čase, keď sa zoznámili a začali spolu žiť, vtedy bola normálne zamestnaná so slušným príjmom a príjem žalobcu bol sporadický, preto navrhla jeho kúpu, ale následne otehotnela a nastúpila na materskú dovolenku, preto bol žalobca hlavným dlžníkom úveru a aj výlučným vlastníkom nehnuteľnosti. Prvýkrát ju z domu vyhadzoval, keď bola v 6. mesiaci tehotenstva. Tieto jeho nálady sa opakovali asi každé 4 mesiace, k tomu bolo pridružené aj vyhrážanie sa, že keď sa rozídu, príde o dieťa, čo bola dôvodná obava, lebo rovnaký scenár sa vyskytol v prípade rozvodu jeho prvého manželstva, kedy mal do svojej výchovy zverenú dcéru. Žila v strachu, uviedla, že nie je jednoduché sa zbalit' a odísť, ich rozchod trval roky, kým sa k tomu odhodlala. Vie o tom, že počas ich vzťahu žalobca nadviazal mimomanželský s inou ženou pani S. J., matkou spolužiačky

ich syna, nevera trvala tri roky. Komunikoval s ňou 20 - 30 SMS denne, aj v nočných hodinách, ďalší rodičia, od ktorých sa to dozvedela, to riešili a ľutovali ju. Práve vtedy u nej nastal definitívny zlom, kedy už odmietla dať ich vzťahu šancu. Považuje práve toto správanie sa žalobcu voči nej za také, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Od roku 2016 sa ich nezhody výrazne stupňovali a počas Veľkej noci dňa 28.03.2016 jej napísal SMS, že by sa mali rozísť a ísť každý svojou cestou. Približne 13.04.2016 jej zablokoval prístup k financiám, v apríli jej zobral aj auto a potom zase vrátil. K navrhutej dohode uviedla, že by prichádzala do úvahy vtedy, keby aj on previedol svoju polovicu na syna, čo žalobca odmietol. Z dôvodu, že k rozchodu s manželom došlo dňa 28.03.2016, odmietla ísť na spoločnú dovolenku na Miami, prenajala si dvojizbový byt, veci si tam presťahovala, naďalej však kvôli synovi dva mesiace žila v ich spoločnom dome, definitívne odišla zo spoločnej domácnosti dňa 31.08.2016 po fyzickom útoku žalobcu, opísanom v zázname z polície. Jej súčasný vzťah s T.. L. sa začal v zime 2016. Po odchode zo spoločnej domácnosti, keď sa ocitla bez financií, jej pomohli mama a brat. Manželstvo so žalobcom uzavrela aj napriek ich rozporom, keď ju žalobca dával do pozície neistoty počas celého vzťahu predtým, povedala si, že možno manželstvo bude poslednou šancou, ako sa ich vzťah znormlizuje.

9. Z výsluchu svedka U. B., brata žalobcu, súd zistil, že je rád, že sa manželstvo jeho brata so žalovanou skončilo. Podľa neho žalovaná nemá morálne právo na polovicu domu, keby bol vedel o tomto bratovom zámere, vyhovoril by mu darovanie, pretože brat spláca celú hypotéku a žalovaná mu na dom neprispela ani eurom. Z toho, že žalovaná nesúhlasila s prevodom nehnuteľnosti na syna, dedukuje jej zistiť zámerný zámer, okrem toho jej žalobca počas vzťahu zabezpečil značkové oblečenie a doplnky v sume asi 200.000,- Eur, ktoré si z domu odniesla, preto určite neostala bez prostriedkov. Uviedol, že má vedomosť o tom, že ich spoločný kamarát T. S. mal intímny vzťah so žalovanou, dozvedel sa to až po istom čase od kamarátky, ktorá sa mu s tým zverila v máji 2017, nevera mala byť viacnásobná, chodila s ním na koncerty I. a R. Q.. Svedok pracoval spolu so stranami sporu v jednej firme, preto sa vídali denne, svedok vnímal ich vzájomný vzťah tak, že brat jej dával priehráštie, ona sa veľakrát aj tvárila, že to nechce, komentovala to slovami „ako myslíš L.“. V marci 2016 mu brat nespomínal, že ho chce manželka opustiť, nechcela ísť s nimi na dovolenku do USA a odôvodňovala to tým, že sa bojí teroristov. Pritom mala plán a prenajatý byt, kde si odniesla všetky cennosti. O nevere s p. L., vie od brata a to, že sa opila u nich na návšteve, mu potvrdil aj svedok L.. L. U..

10. Z výsluchu svedka L.. L. U., partnera dcéry žalobcu, vyplýva, že po rozpade manželstva strán sporu už nie je v žiadnom kontakte so žalovanou, ale nemá s ňou žiadne spory, rovnako nemá spory ani s jej súčasným druhom T.. L.. Vzťah žalovanej k nemu od ich zoznámenia v roku 2015 hodnotil skôr ako odmeraný, neskôr zistil, že ide o jej štandardný postoj k iným ľuďom. Žalobcu na začiatku vnímal ako skôr domaseda, ktorý mal rád svoj priestor s rodinou, bol a aj je veľmi naviazaný na syna a v tom čase bol veľmi citovo naviazaný aj na žalovanú. To sa prejavovalo aj tým, že jej doprial akékoľvek výstelky, luxusné veci, luxusné zahraničné dovolenky, nákupy vo Viedni. Žalobca nepožíval alkohol ani sa nezúčastňoval na pánskych jazdách a veľkých oslavách. Bližšie sa v danom období pozorovaní ich vzťahu nevenoval, nebol dôvod, až neskôr prišli ako téma L., bolo to v čase pred rozpadom manželstva. Prvýkrát to zaregistroval, keď mal žalobca obavu, že by hádky v rodine L. prostredníctvom pani L. boli prenášané aj do rodiny strán sporu. Až po rozpade manželstva si začal sám pre seba dávať do súvislostí, či zámer L. rozviesť sa nepreniesla do rodiny strán sporu žalovaná. V dôsledku bližších kontaktov L. a strán sporu ho požiadal žalobca, aby sa s nimi zblížili, spomenul si na udalosť, ako ich L. pozvali k sebe na dom, prišli tam spolu aj s priateľkou J., a už tam boli vtedy manželia B. spolu so synom. Na začiatku návšteva prebiehala v poriadku, T.. L. bol dobrý hosťiteľ a snažil sa, aby sa tam cítili dobre. Toto sa však po úvode zvrtilo a dva alebo trikrát išli do vínnej pivnice, kde mal tvrdý alkohol a víno. V jednom období boli vo vínnej pivnici len traja, svedok, T.. L. a žalovaná. Pán L. začal mať sexuálne narážky na žalovanú a z ich celkového správania mal dojem, akoby sa žalovaná p. L. ponúkala, svedkovi to bolo nepríjemné, mal pocit, že pán L. ju chce nalívať alkoholom a vyžadoval si jej pozornosť, vzájomne im to bolo príjemné, išlo o slovné narážky, miestami vulgárne a klasické flirtovanie s dotykmi, zo situácie sa mu javilo, že spolu niečo mali. Vzhľadom k tomu, že žalovanú považoval za odmeranú, šokovalo ho jej správanie u L.. Snažil sa za účelom ochrany žalovanej radšej nechať seba nalívať viac a jej len tak symbolicky, pretože už spozoroval jej nekoordinované pohyby. Bol z tej návštevy taký rozladený, že si doma vylial zlosť na priateľke a povedal jej, že ho už nikdy nedostane na návštevu k L.. Musel to tak vnímať aj pán L., pretože na záver mu pri odchode dal do ruky fľašu tvrdého alkoholu akoby na zabezpečenie, že je to medzi nimi v poriadku, fľašu dal len svedkovi, nie aj ostatným. Po tejto návšteve prichádzali od pani žalovanej signály na ukončenie vzťahu. Vystažovala počas neprítomnosti žalobcu a ich syna všetky hodnotné veci z domu, vie od žalobcu, že došlo aj k prevodu hotovosti na jej účet z firemného účtu,

potom sa dozvedel, že mala aj iné vzťahy počas manželstva. Od žalobcu vie, že nepožiadala žalovanú, aby sa odsťahovala, ale naopak dúfal, že bude vzťah trvať a dovolenka v USA to vyrieši.

11. Z výsluchu svedkyne J. B., súd zistil, že je dcérou žalobcu a nevlastnou dcérou žalovanej. Uviedla, že mala inú predstavu o ich vzťahu po odchode žalovanej zo spoločnej domácnosti s jej otcom, a rešpektujem ju teraz len ako matku svojho brata, pretože mala na jej adresu veľmi nepríjemné a osočujúce invektívy. Po rozvoде rodičov zostala s otcom a žila so žalovanou v spoločnej domácnosti 11 rokov. Keď mala asi 13 rokov, otec si našiel priateľku - žalovanú, ktorá sa k nim nasťahovala, potom otehotnela a následne sa presťahovali do spornej nehnuteľnosti. So žalovanou mala zvláštny vzťah, keď mala 15 rokov narodil sa jej brat, o ktorého sa vedela postarať a žalovaná ju na to zneužívala, podľa svedkyne nemali pekný vzťah aj kvôli tomu, že k nej žalovaná pristupovala autoritatívne. Vzťah otca a žalovanej vnímala tak, že otec ju mal veľmi rád, kupoval jej dary, autá, mala pri ňom nadštandard, všetko mala prispôsobené zo strany jej otca tak, aby mala komfort. Jej odsťahovanie a jeho spôsob vnímala negatívne vo vzťahu k bratovi, že ho bez predchádzajúceho upozornenia zobrala do svojej novej domácnosti a povedala mu, že odtiaľ bude bývať s týmto pánom. Brat to vnímal veľmi negatívne, musel sa vysporiadať s tým, že jeho rodičia nebudú žiť spolu, bol z toho emočne zničený, doteraz to nespí. Mala dlhší čas pocit, že zo strany žalovanej existuje nejaký mimomanželský pomer, začalo to rannými kávami s T. L., keď ráno odovzdali deti v škole, išli na kávu. Najskôr tomu neprikladali nijaký význam, nakoľko deti sú spolužiakmi v škole. V roku 2016 cez veľkonočné sviatky išli všetci ako rodina na návštevu k rodine L. v podvečerných hodinách. Svedkyňa bola zhrozená, pretože žalovaná bola pod vplyvom alkoholu, mala o nej predstavu, že je dáma a vie sa chovať v spoločnosti, robila tam mlynské kolá, dala si na seba kruh hula-hop, stále chodila za T. L., spolu s jej priateľom boli vo vínnej pivnici asi hodinu, potom jej priateľ reprodukoval, čo sa tam dialo, hneď chcel ísť domov, mal podráždenú náladu. Povedal jej, že to, čo sa dialo v pivnici, bolo hrozné, žalovanej lacné opilecké pózy a sexuálne narážky zo strany T. L., myslel si na základe ich správania, niečo spolu majú, lebo nie je možné, aby si dovolili takéto správanie, keď ich manželia boli v inej časti domu. Ešte sa vtedy zastávala žalovanej, že táto má rada jej otca rada a p. L. si váži, veď boli dobré kamarátky a svojej kamarátke by to neurobila. Niekedy v máji alebo v júni išla žalovaná na chatu do Senca, ktorá patrí T. L., ten tam bol bez manželky a bez detí. Jej otec sa dozvedel, že tam grilujú, ale neriešil to, lebo mal žalovanú veľmi rád. Následne volala pani L. večer otcovi, že si neželá, aby žalovaná chodila na chatu do Senca bez jej prítomnosti, vadilo jej a odvtedy sa oni dve prestali baviť. Svedkyňa si všimla zmenu nálad žalovanej po tejto návšteve, začala otcovi vyčítať, že má mimomanželský pomer hneď s niekoľkými ženami, odmietla s nimi ísť na spoločnú dovolenku v USA, kde mali ísť ako rodina, uviedla, že sa bojí teroristov. Veľmi zvláštne reagovala, mala príšerné chovanie od marca do júla 2016, o nič sa nezaujímal a vyhovárala sa na údajnú neveru otca. Správa o tom, že sa presťahovala, prišla otcovi asi hodinu pred odletom na dovolenku do USA, otec zostal v úplnom šoku. Ich konflikty vnímala aj predtým, ale vždy sa vyriešili, podobné reči o odchode mala žalovaná v roku 2012, kedy mala podľa svedkyne vzťah s L. S.. Darovaniu 1 nehnuteľnosti predchádzalo to, že neustále pri každej návšteve kamarátky žalovanej upozorňovali na to, že nemôže zostať nemajetná, svedkyňa bola priamym svedkom týchto rečí. Darovanie otcovi neschvaľovala, povedala mu svoj názor, že je to hlúposť, že nehnuteľnosť, ktorú nadobudol vlastnými silami, daruje žalovanej, oženil sa s ňou, od čoho ho tiež odhovárala, ale on sa rozhodol, že chce stráviť so žalovanou zvyšok svojho života a ani ho nenapadlo, že by to mohlo takto zle dopadnúť.

12. Z výpovede svedka L. T. S. súd zistil, že pozná obe strany sporu asi 10 rokov, spoznali sa v rámci pracovných povinností, potom aj osobne. Rodinu navštevoval, ale bolo to pred viacerými rokmi rokov dozadu, videli sa pravidelne raz za dva - tri týždne. Brat žalobcu mu napísal SMS správu, že je krivák, že vie, čo urobil a že s ním skončil. Reagoval na to, že nech sa stretnú a porozprávajú, ale nestretli sa. V podobnom duchu ho kontaktovala dcéra žalobcu, ale on na to reagoval tak, že je to nezmysel, intriga.

13. Z čestného prehlásenia pani F. L. zo dňa 13.03.2019 (č.l. 174) vyplýva, že po koncerte v roku 2015 podľa svedkyne žalovaná išla za p. T. S. a poprosila ju, aby v prípade, že sa na to bude žalobca pýtať, mu povedala, že prišli domov v rovnakom čase. Neskôr sa jej zdôverila, že má známosť s týmto pánom, komunikujú cez súkromný e-mail, ďalej túto tému nerozoberali, lebo p. L. pracovala v spol. žalobcu a bola spolupracovníčkou žalovanej, preto radšej nechcela vedieť žiadne podrobnosti o tejto veci.

14. Z darovacej zmluvy zo dňa 06.05.2013 súd zistil, že žalobca daroval žalovanej v čase, keď neboli manželia, darovacou zmluvou 1/2 nehnuteľností, pozemok parcela registra „C“, č. XXXX/X, o výmere 637 m², druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcela registra „C“, č. XXXX/X, o výmere

122 m2, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, stavba so súpisným číslom XXX, postavenej na pozemku parcela registra „C“, č. XXXX/X, o výmere 122 m2, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre okres P., obec D., katastrálne územie D..

15. Z výzvy na vrátenie daru zo dňa 05.12.2016 vyplýva, že právny zástupca žalobcu vyzval v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka žalovanú na vrátenie daru, spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam: 1/2 nehnuteľností definovaných ako pozemok parcela registra „C“, č. XXXX/X, o výmere 637 m2, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, pozemok parcela registra „C“, č. XXXX/X, o výmere 122 m2, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, stavba so súpisným číslom XXX, postavenej na pozemku parcela registra „C“, č. XXXX/X, o výmere 122 m2, druh pozemku - zastavané plochy a nádvoria, všetko zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre okres P., obec D., katastrálne územie D.; a to do desiatich dní od doručenia predmetnej výzvy. Odôvodnil to tým, že v období od 16.07. do 25.07.2016 odcestoval žalobca spolu s maloletým synom a plnoletou dcérou z predchádzajúceho manželstva na dovolenku a v čase návratu dňa 24.07.2016 mu bolo oznámené, že zo spoločnej domácnosti si žalovaná odsťahovala všetky osobné veci a nemieni ďalej obnoviť spolužitie so žalobcom, a aj napriek opakovaným prosbám žalobcu ako aj maloletého sa do spoločnej domácnosti už nevrátila. Na podklade relevantných informácií a dostupných dôkazov žalobca zistil, že za jej odchodom zo spoločnej domácnosti bola nevera pretrvávajúca od apríla 2016. Správanie žalovanej v dôsledku nevery, opustenia spoločnej domácnosti a opustenie maloletého syna B. s cieľom žiť so svojím novým partnerom je nepochybne konaním, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, preto prišlo zo strany žalovanej k naplneniu predpokladov skutkovej podstaty vrátenia daru v súlade s ustanovením § 630 Občianskeho zákonníka.

16. V odpovedi na túto výzvu na vrátenie daru žalovaná reagovala písomne dňa 20.12.2016 a zásadne odmietla, že by sa voči svojmu manželovi správala alebo konala spôsobom, ktorý by bolo možné kvalifikovať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Opustenie spoločnej domácnosti - rodinného domu v obci D. je dôsledkom dlhotrvajúcej manželskej krízy a najmä neznesiteľného psychického a fyzického násillia zo strany žalobcu, za vyhrotenie manželskej krízy považuje žalovaná fyzický útok, ktorý sa stal dňa 31.08.2016 a dôsledkom ktorého žalovaná utrpela tak fyzické zranenia, ako aj psychickú ujmu. Zásadne odmieta tvrdenie o nevere a opustení spoločného maloletého syna B., tvrdenia žalobcu považuje za vytrhnuté z kontextu a prispôsobujúce si reálny skutkový stav argumentácii slúžiacej pre splnenie podmienok na vrátenie daru. Z uvedených dôvodov žalovaná odmietla výzvu na vrátenie daru. Zároveň uviedla, že žalobca vymenil zámky od vstupnej brány na spoločný pozemok a zámky na vstupných dverách do spoločného rodinného domu, o tejto skutočnosti ju vopred neinformoval a na jej žiadosť o poskytnutie nových kľúčov formou sms nereagoval. Preto žalovaná vyzvala žalobcu, aby jej odovzdal nové kľúče od vstupnej brány na spoločný pozemok a od vstupných dverí do spoločného rodinného domu a nebránil jej tak vo vstupe do nehnuteľnosti.

17. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/331/2016-231, zo dňa 23.01.2018, súd zistil, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené, maloletý B. bol zverený do osobnej starostlivosti otca a v bode 44 odôvodnenia rozsudku ustálil ako hlavnú príčinu nadviazanie mimomanželského vzťahu na strane manželky - žalovanej v tomto konaní.

18. Podľa ustanovenia § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

19. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné, ďalšie súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určení bolo právo žalobcu ohrozené, alebo, ak by sa bez tohto určení stalo jeho právne postavenie neistým. Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná prípadne iná žaloba. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určení domáha - žalobcu. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom,

či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši a odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 06.12.2012, sp. zn. 5Cdo 31/2011).

20. V tomto prípade je naliehavý právny záujem na takomto určení vlastníckeho práva daný tým, že bez tohto určenia by sa žalobca ďalej nachádzal v právnej neistote, keď len určovací výrok súdu by bol v danom prípade podkladom pre zápis vlastníckeho práva žalobcu do katastra nehnuteľností.

21. Podľa ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa voči nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Za hrubé porušenie dobrých mravov sa podľa ustálenej judikatúry považuje také správanie obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo, nemožno o ňom teda hovoriť v prípade, keď by išlo iba o nevďačnosť obdarovaného voči darcovi, napríklad predaj darovanej veci cudzej osobe alebo nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí. Súdna prax charakterizuje dobré mravy ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji vykazujú určitú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie a sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti. Právo na odvolanie darovania zakladá pritom nielen nevhodné správanie obdarovaného voči darcovi, ale aj voči členom rodiny darcu, ktorých ujmu ako pri definícii blízkych osôb by obdarovaný považoval za ujmu vlastnú.

22. V danom prípade z výpovedí strán sporu vyplynuli rozporné tvrdenia o ukončení vzťahu, ktoré nemožno odstrániť ani výpoveďami svedkov. Podľa žalobcu dôvodom odchodu žalovanej zo spoločnej domácnosti bola jej nevera s p. L., mimomanželský vzťah, ktorý nadviazala v marci 2016, podľa žalovanej sa s ňou rozišiel žalobca 28.03.2016 SMS správou, kde jej napísal, že bude lepšie, ak sa rozídu a každý z nich si pôjde vlastnou cestou. Ani závery rozvodového rozsudku nie sú v tomto smere pre rozhodovanie o vrátení daru rozhodujúce. Hoci z rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/331/2016-231, zo dňa 23.01.2018, vyplýva, že v bode 44 odôvodnenia rozsudku bola ako hlavná príčina rozvratu manželstva uvedená skutočnosť nadviazania mimomanželského vzťahu na strane manželky - žalovanej v tomto konaní, je rozsudok datovaný dňom 23.01.2018, t. j. takmer dva roky po udalostiach, ktoré opisuje žalobca ako zakladajúce podstatu správania sa žalovanej v rozpore s dobrými mravmi. Súd posudzoval rozhodujúce obdobie pre účely posúdenia dôvodnosti žaloby od marca do augusta 2016, kedy žalovaná definitívne opustila spoločnú domácnosť.

23. Samotné tvrdenia strán sporu sú prirodzene rozporné, a ani napriek výpoveďiam svedkov nemožno jednoznačne ustáliť, že by sa obdarovaná správala v rozpore s dobrými mravmi. K samotnej nevere s p. L. sa vyjadroval svedok L.. L. U., ktorý bol prítomný pri návšteve L. v marci 2016 a zo správania žalovanej a p. L. mu ich vzájomná náklonnosť pripadala ako dôverný vzťah. Táto skutočnosť bez ďalšieho nedokazuje žiadnu neveru, ktorej by sa žalovaná mala dopustiť, keď aj samotný svedok uvádza, že žalovaná bola v danom čase v podnapitom stave, čo nesporne modifikuje každé správanie. Z tejto svedeckej výpovede nemožno vyvodiť žiadny iný záver okrem toho, že sa istý časový úsek návštevy správala spoločensky nevhodne spôsobom, ktorý svedkovi nevyhovoval, ale nie to, že bola žalobcovi ako svojmu manželovi neverná s nejakým iným mužom.

24. Rovnako aj svedkovia brat žalobcu U. B. o nevere žalovanej počul od brata a hovoril mu to svedok L.. U., svedkyňa L.. J. B. to uviedla ako informáciu od svojho priateľa L.. U. a počula sprostredkované od otca, že žalovaná chodí na kávu s p. L. po odovzdaní detí ráno do školy. Všetci svedkovia boli blízki rodinní príbuzní žalobcu - brat, dcéra, partner dcéry, a preto je potrebné ich svedecké výpovede hodnotiť aj s prihliadnutím na tento rozmer. I keby to boli osoby bez vzťahu k žalobcovi, z ich výpovedí nemožno ustáliť, že by sa žalovaná v rozhodnom období pre posúdenie spornej veci mala dopustiť konania, zakladajúceho právo darcu domáhať vrátenia daru podľa ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka.

25. Ani vo vzťahu k ďalšej uvádzanej nevere žalovanej s T. S. nebolo pred súdom nič preukázané, samotný svedok S. to kategoricky poprel ako intrigu a svedok U. B. mal túto informáciu len sprostredkovanú od kamarátky. Bez ďalšieho preto neobstojí ani čestné prehlásenie pani F. L. zo dňa 13.03.2019 (č.l. 174), okrem iného zamestnankyne žalobcu, na čo súd tiež prihliadal.

26. Naopak, konanie žalobcu darovať nehnuteľnosť bolo vopred plánované, uvedomelé a chcel týmto žalovanú uistiť, že s ňou počíta ako so svojou partnerkou a vytvoríť jej aj spoluvlastníckym vzťahom k rodinnému domu v Rovinke pocit skutočného domova. Skutočnosti opísané žalobcom v žalobe uvádzané ako dôvod vrátenia daru skutkovo korešpondujú s jeho opisom udalostí a partnerskej krízy v lete 2012, kedy sa schyľovalo v partnerstve k rozchodu. Aj z časových súvislostí je zrejmé, že k darovaniu došlo 06.05.2013, rok po prekonaní krízy z leta 2012, o dva roky neskôr 15.5.2015 bolo uzavreté manželstvo strán sporu, takže nič nenasvedčovalo tomu, že by si žalobca zobral žalovanú, ak by bol presvedčený o jej konaní v rozpore s dobrými mravmi. Ani skutočnosť, že bolo manželstvo účastníkov konania napokon rozvedené, nie je žiadnou „nemorálnou okolnosťou“ spôsobujúcou právny predpoklad pre vrátenie daru. Právnym predpokladom, kedy by bolo možné hovoriť o hrubom porušení dobrých mravov, by sa podľa ustálenej judikatúry považovalo také správanie obdarovanej, ktoré sa objektívne prejavilo, z čoho vyplýva, že by sa musela žalovaná ako obdarovaná takto objektívne správať voči darcovi - napr. fyzický útok, verejné ponižovanie, týranie, ...objektívne spoločensky neakceptovateľné správanie. Žiadne takéto správanie nebolo preukázané, žalobca v konaní produkoval iba domnienky o nevere žalovanej. Súd v tejto súvislosti dodáva, že ani samotná nevera, ak by sa aj preukázala, by nebola v danom prípade konaním proti dobrým mravom, keď žalovaná od žalovaného definitívne odišla v auguste 2016 a manželstvo bolo napokon ukončené rozvodom. Napokon aj z SMS komunikácie strán sporu zo dňa 21.07. - 22.07.2016, kedy si žalovaná odsťahovala svoje veci z rodinného domu v D., vyplýva, že táto skutočnosť nebola pre žalobcu prekvapením, sám ju k tomu nabádal, aby odišla a že s ňou už nepočíta ani ako so svojou partnerkou. Preto neobstojí argumentácia žalobcu, založená na prekvapivom odchode žalovanej zo spoločnej domácnosti, ktorá mala žalobcu zaskočiť a založiť okrem iného konanie žalovanej proti dobrým mravom. Rozchod strán sporu ako partnerov a manželov asi žiadnu zo strán sporu neprekvapil, bol vzhľadom na ich komunikáciu logickým výsledkom ich pretrvávajúcich rozporov. Napokon, už samotná skutočnosť, že žalovaná odmietla ísť na rodinnú dovolenku na Miami, musela byť pre žalobcu signálom, že ich vzťah so žalovanou nemôže byť v poriadku a ide o manželskú krízu. Z pozície hodnotenia právnych a skutkových predpokladov naplnenia ust. § § 630 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého by sa žalobca ako darca sa mohol domáhať vrátenia daru, ak sa žalovaná ako obdarovaná správala voči nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy; súd má zo záverov dokazovania preukázanú manželskú krízu strán sporu v rozhodnom období marec - august 2016, so záverom odchodu žalovanej zo spoločnej domácnosti, ale nemá preukázanú žiadne jej konanie v rozpore s dobrými mravmi. Naopak, ani komunikácia žalobcu so žalovanou nebola na úrovni, ktorú by bolo možné nazvať slušnou komunikačnou úrovňou (sms správy č.l. 77 - 78), súd pripomína aj okolnosti definitívneho odchodu žalovanej z rodinného domu v auguste 2016, kedy bolo správanie žalobcu voči žalovanej potrestané v priestupkovom konaní. Manželské a partnerské rozpory bez ďalšieho, keď žalobca neuniesol dôkazné bremeno preukázania nevery žalovanej ako konania proti dobrým mravom, ktorého sa mala voči nemu dopustiť, nepostačuje na záver súdu svedčiaci v prospech jeho pozitívneho výroku. Preto po obširne vykonanom dokazovaní žalobu ako nedôvodnú zamietol.

27. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a trov konania priznal žalovanej ako úspešnej strane sporu v rozsahu 100% podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom o ich výške bude súd rozhodovať po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (ust. § 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) podľa ust. § 363 C.s.p.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.